

дна трагикомедия — то е тартюфцината и фарисейството. Когато Бисмарк и Биконсфилд раздробяваха създадената от Русия Сант-Стефанска България, тѣ не скриваха, че това го правятъ въ името на тѣхнитѣ интереси. Сега въ Парижъ се извърши същото прѣстѣпление и нѣщо по-отвратително, но се извършва съ думи за хуманностъ и справедливостъ на уста. Поробиха единъ народъ подъ звуковетѣ на маршиезата...

Лоидъ Джорджъ и Клемансо, които въ Парижъ бѣха само страна, и то страна заинтересувана, си навлѣкоха маската на нѣкакви си сѣдии надъ нещастна България; и за да придадатъ каква годѣ благодидностъ на своя неправеденъ сѣдъ, за да оправдаятъ нарушението на всички прогласени отъ тѣхъ принципи и поставятъ България вѣнъ отъ законитѣ на човѣчеството, цѣла година трѣбиха чрѣзъ своя печатъ за нѣкакви си чудовищни наши прѣстѣпления и измѣна.

А за да се не чуе нашия гласъ на протестъ, тѣ херметически затвориха България и ни запушиха устата.

Днесъ маскитѣ паднаха! Ние виждаме, колко нечисти сѣ били рѣшитѣ, въ които България си повѣри сѣдбата, като една частъ отъ нейната армия широко имъ разтвори врата при Добро Поле, и съдѣйствува за да спре всемирната касапница. Днесъ и тоя чудовищенъ миръ е нарушенъ отъ нашитѣ ижчители, защото, въпрѣки самия договоръ, даватъ Тракия на гърцитѣ.

Ще прѣнесемъ ли безропотно тоя новъ ударъ, който е смъртоносенъ за нашето племе?"

По инициативата на група професори и общественици, се основа въ София „Българска лига за самоопредѣление на народноститѣ“.

Въ третото по редъ събрание се приеа въ окончателна форма цѣлитѣ на лигата, сведени до слѣднитѣ конкретни искания: 1) Ревизия на парижкитѣ договори; 2) Самоопредѣление на народноститѣ; 3) Обществото на народитѣ да бжде за всички народи при

равноправие на побѣдителни, побѣдени и неутрални.

За постигане на тѣзи цѣли, Българската лига влиза въ прѣко и тѣсно общение съ всички културни дружества въ чужбина, които иматъ сходна програма, казавато е напр. тая на „Comité Central pour la reprise des relations internationales“ въ Швейцария.

Членоветѣ на „Българската лига за самоопредѣление на народноститѣ“ могатъ да бждатъ всички желающи граждани, а културнитѣ дружества въ България, влизатъ по право за такива.

Въ същото събрание се избра и управителния комитетъ, който се констатира въ слѣдния съставъ: Прѣседателъ: Димитъръ Мишевъ; подпрѣседатели: П. Матѣевъ и проф. Михалчевъ; секретари: Т. Павловъ и д-ръ П. Вичевъ; касиеръ д-ръ П. Зжбовъ и съвѣтници: професоръ д-ръ Л. Милетичъ, професоръ Иширковъ, Дяковичъ и Сл. Матовъ.

За провѣрители се избраха: д-ръ С. Стояновъ и г. К. Христовъ.

Всичко що се отнася до Лигата, да се адресира до прѣседателя г. Д. Мишевъ, ул. „Шейново“ № 5 — София.

Съюзътъ на българскитѣ учени, писатели и хрджници уреди публично събрание по Тракийския въпросъ въ недѣля на 16 т. м. 10 и пол. часа прѣди пладнѣ, въ Народния театръ. Събранието се прѣдседателствува отъ проф. Л. Милетичъ съ слѣдния дневенъ редъ:

1. Уводна рѣчь, отъ професоръ Л. Милетичъ.

2. Географическата връзка на Тракия съ България, чете професоръ А. Иширковъ.

3. Стопанското значение на Тракия за България, чете проф. Д. Мишайковъ.

4. Тракийскиятъ въпросъ отъ политическо гледище, чете професоръ Н. Милевъ.

5. Участието на тракийскитѣ българи въ националния животъ на България, чете проф. Д. Михалчевъ.

6. Тракийскиятъ въпросъ и бъл-